

Куди: **КИЇВСЬКИЙ ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД**
01133, Київ, бульвар, Лесі Українки, 26

Позивач: **ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО «ПРОДЮСЕРСЬКИЙ ЦЕНТР «ГАСТРОЛІ В УКРАЇНІ»**
Ідентифікаційний код 32930598
53201, Дніпропетровська обл., м. Нікополь,
вул. Трубоченка, 5, кв. 41
Адреса для листування: 04119, м. Київ,
вул. Деревлянська, 8, поверх 10
Номер засобу зв'язку: 0 800 505 405
Адреса електронної пошти: info@kobzov.ua

Представник Позивача: **Покотило Марина Борисівна**
РНОКПП 3405705628
04119, м. Київ, вул. Деревлянська, 8, поверх 10
Номер засобу зв'язку: +38 (050) 357-93-69
Адреса електронної пошти: pokotylo@federalpartners.com.ua

Відповідач: **ІРПІНСЬКА МІСЬКА РАДА**
Ідентифікаційний код 33800777
08200, Київська обл., місто Ірпінь, вулиця Шевченка, 2-А
Номер засобу зв'язку: +38 (04597) 61-407
Адреса електронної пошти: inform@imr.gov.ua

Ціна позову: **Позов немайнового характеру**

Реквізити рішення, що оскаржується: **Рішення Ірпінської міської ради № 2121-32-VII від 27.04.2017 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин»**

Дата подання: **27 серпня 2018 року**

ПОЗОВНА ЗАЯВА
про визнання протиправним та нечинним рішення Ірпінської міської ради
№ 2121-32-VII від 27.04.2017 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у
своїй діяльності тварин»

1. Підстави для звернення

1.1. 27.04.2017 Ірпінською міською радою прийнято рішення № 2121-32-VII від 27.04.2017 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин» (далі – Рішення), яким, з метою захисту мешканців міста та захисту від страждань і загибелі тварин внаслідок жорстокого поводження з ними, відповідно до Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», керуючись Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», міська рада вирішила заборонити на території міста Ірпінь розміщення та виступи пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин.

Про ймовірне існування заборони на розміщення на території міста Ірпінь пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин позивач дізнався 04.06.2018 з соціальної мережі Facebook.

Докази розміщення відповідної інформації додаються.

З метою підтвердження інформації щодо існування заборони на діяльність пересувних цирків з тваринами у місті, представником позивача – адвокатом Федоришиним О.О. до Ірпінської міської ради було направлено адвокатський запит від 08.06.2018 (вх. № 2533/01-18 від 13.06.2018), яким від органу місцевого самоврядування витребувалась наступна інформація та документи:

1. Письмово повідомити чи прийнято Ірпінською міською радою рішення, яким заборонено розміщення на території міста пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин, якщо так – надати належним чином завірену копію такого рішення.

2. Надати копію протоколу (витягу з нього) пленарного засідання Ірпінської міської ради, на якому було прийнято рішення, яким заборонено розміщення на території міста Ірпін пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин.

3. Надати копію пояснювальної записки до проекту рішення Ірпінської міської ради, яким заборонено розміщення на території міста Ірпін пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин.

4. Письмово повідомити причини та передумови для прийняття Ірпінською міською радою рішення, яким заборонено розміщення на території міста Ірпін пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин.

5. Надати копії висновків та/або рекомендацій постійних комісій Ірпінської міської ради, що були надані за результатом здійснення аналізу проекту рішення, яким заборонено розміщення на території міста Ірпін пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин.

Разом з супровідним листом № 01-18/1915 від 23.06.2018 Ірпінською міською радою було надано копію рішення тридцять другої сесії сьомого скликання Ірпінської міської ради про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин та витяг з протоколу зазначеного пленарного засідання Ірпінської міської ради.

Зазначений лист представником позивача був отриманий 03.07.2018 засобами поштового зв'язку.

Таким чином, про існування оскаржуваного Рішення позивач дізнався тільки 03.07.2018, а отже процесуальний строк для звернення до суду не є пропущеним.

Вважаємо, що оскаржуване Рішення було прийнято за межами наданих органам місцевого самоврядування повноважень, відтак було вирішено звернутись до суду за захистом прав та інтересів позивача.

1.2. Мотивувальна частина позову умовно може бути розділена на дві групи.

1. Перша група обумовлюється порушеннями меж компетенції Ірпінської міської ради при прийнятті Рішення, а також порушеннями основоположних вимог законодавства про місцеве самоврядування.

2. Друга група ґрунтується на аналізі законодавства України, яким регулюється питання використання тварин у цирковій діяльності та яке дозволяє таке використання за умови дотримання встановлених законодавчих вимог.

Вищезазначене як у сукупності, так і окремо дозволяє сформулювати висновки, що міська рада не мала підстав для встановлення заборон та обмежень на використання тварин у цирках, що буде доведено в ході даної позовної заяви.

2. Відсутність повноважень органу місцевого самоврядування на прийняття рішень забороняючого характеру

2.1. Як вбачається безпосередньо з тексту Рішення, правовими підставами для його прийняття було визначено:

- 1) Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»;
- 2) Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження»;

Водночас, жодний з зазначених законодавчих актів не встановлює повноважень органів місцевого самоврядування на прийняття рішень забороняючого та/або обмежуючого характеру.

Щодо посилання органу місцевого самоврядування на Закон України «Про місцеве самоврядування»

2.2. Відповідно до статті 2 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» місцеве самоврядування в Україні – це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста - самостійно або під відповідальність органів

та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст.

Стаття 24 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлює, що органи місцевого самоврядування та їх посадові особи діють лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачені Конституцією і законами України, та керуються у своїй діяльності Конституцією і законами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, а в Автономній Республіці Крим – також нормативно-правовими актами Верховної Ради і Ради міністрів Автономної Республіки Крим, прийнятими у межах їхньої компетенції.

Сільські, селищні, міські ради правомочні розглядати і вирішувати питання, віднесені Конституцією України, цим та іншими законами до їх відання (ст. 25 Закону України «Про місцеве самоврядування»).

Аналогічні приписи містяться у ч.2 ст. 19 Конституції України, відповідно до якої органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

16.04.2009 року Конституційним Судом України було розглянуто справу № 1-9/2009 в рамках якої було визначено, що: *«органи місцевого самоврядування, здійснюючи владу і самостійно вирішуючи питання місцевого значення, віднесені законом до їх компетенції, та приймаючи рішення, які є обов'язковими до виконання на відповідній території, зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Такі ж положення закріплені у статті 4 Європейської хартії місцевого самоврядування, яка встановлює, що головні повноваження і функції органів місцевого самоврядування визначаються конституцією або законом; органи місцевого самоврядування в межах закону мають повне право вільно вирішувати будь-яке питання, яке не вилучене із сфери їхньої компетенції і вирішення якого не доручене жодному іншому органу; повноваження, якими наділяються органи місцевого самоврядування, як правило, мають бути повними і виключними.»*

Таким чином, Конституційним Судом було підкреслено, що органи місцевого самоврядування зобов'язані діяти виключно у межах наданих законодавством повноважень та вирішувати питання, які законодавством віднесені до їх компетенції.

2.3. Статтею 32 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» встановлено перелік повноважень виконавчих органів сільських, селищних, міських рад у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту.

Відповідно до ст. 32 Закону України «Про місцеве самоврядування» (повноваження у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту) до відання виконавчих органів сільських, селищних, міських рад належать:

...
а) власні (самоврядні) повноваження:

...

1) управління закладами освіти, охорони здоров'я, культури, фізкультури і спорту, оздоровчими закладами, які належать територіальним громадам або передані їм, молодіжними підлітковими закладами за місцем проживання, організація їх матеріально-технічного та фінансового забезпечення;

...

7) створення умов для розвитку культури, сприяння відродженню осередків традиційної народної творчості, національно-культурних традицій населення, художніх промислів і ремесел;

...

б) делеговані повноваження;

...

10) забезпечення охорони пам'яток історії та культури, збереження та використання культурного надбання;

....

2.4. З аналізу вищенаведених норм права, вбачається, що міська рада наділена повноваженнями стосовно забезпечення, збереження та використання наявних закладів культури.

Водночас, до повноважень органу місцевого самоврядування не належить право на прийняття рішення, яким встановлюється заборона на діяльність окремих суб'єктів господарювання у сфері культури.

До аналогічних висновків дійшов і Львівський апеляційний адміністративний суд, зазначивши, що: *«статтею 28 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» передбачено те, що повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері захисту тварин від жорстокого поводження визначаються цим Законом та іншими законами України.*

Однак, вказаний Закон не визначає повноважень органу місцевого самоврядування у сфері захисту тварин від жорстокого поводження в процесі діяльності пересувних цирків.

Отже, апеляційний суд приходить до висновку про те, що при прийнятті спірного рішення виконавчим комітетом Львівської міської ради не встановлено законодавчої підстави для прийняття такого рішення, а тому рішення прийнято безпідставно.

Таким чином, апеляційним судом встановлено те, що відповідач, не був наділений повноваженнями щодо прийняття спірного рішення, не мав для прийняття такого рішення законних підстав, та діяв не у спосіб, що передбачений Законами України». (постанова у справі № 461/6664/16-а від 17.10.2017, справа про скасування рішення виконавчого комітету Львівської міської ради № 556 від 13.07.2016 «Про заборону пересувних цирків»).

Тотожний висновок Львівським апеляційним адміністративним судом був зроблений при розгляді справи № 161/6060/17, відповідно до якого: *«Статтею 28 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» передбачено те, що повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері захисту тварин від жорстокого поводження визначаються цим Законом та іншими законами України.*

Однак, вказаний Закон не визначає повноважень органу місцевого самоврядування у сфері захисту тварин від жорстокого поводження в процесі діяльності пересувних цирків.

Отже, апеляційний суд приходить до висновку про те, що при прийнятті спірного рішення Луцькою міською радою не встановлено законодавчої підстави для прийняття такого рішення, а тому рішення прийнято безпідставно.

(ухвала у справі № 161/6060/17 від 11.12.2017, справа про скасування рішення Луцькою міською радою № 15/29 від 01.12.2016 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин»).

Тобто, положення Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» не передбачають право органів місцевого самоврядування забороняти суб'єктам господарювання здійснювати законну господарську діяльність, якщо право на її здійснення встановлено чинними актами законодавства.

«Про захист тварин від жорстокого поводження»

2.5. В свою чергу Закон України «Про захист тварин від жорстокого поводження» має виключні норми забороняючого характеру, спрямовані на обмеження використання тварин у видовищних заходах, які містяться в статті 25 Закону.

Відповідно до зазначеної норми забороняється використання тварини у кориді, створення та діяльність пересувних звіринців, пересувних зоопарків та пересувних виставок диких тварин, а також діяльність дельфінаріїв, що не мають природної морської води. Будь-яких інших заборон чи обмежень, пов'язаних із використанням тварин у цирковій діяльності, наведений законодавчий акт, не містить.

Статтею 28 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» передбачено, що повноваження органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері захисту тварин від жорстокого поводження визначаються цим Законом та іншими законами України.

Статтею 33 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» регулюється порядок здійснення громадського контролю у сфері захисту тварин від жорстокого поводження.

Водночас, жодне положення Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» не наділяє органи місцевого самоврядування правом на прийняття рішень обмежувального чи забороняючого характеру стосовно суб'єктів господарювання, діяльність яких напряду пов'язана з використанням тварин.

Вказаний законодавчий акт, як і Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» не визначає повноважень органу місцевого самоврядування на встановлення заборон на використання тварин у цирковій діяльності, зокрема, у діяльності пересувних цирків.

2.6. Європейський Суд з прав людини у рішенні по справі «Суомінен проти Фінляндії» (Suominen v. Finland), № 37801/97, п. 36, від 01 липня 2003 року, вказує, що орган влади зобов'язаний виправдати свої дії, навівши обґрунтування своїх рішень.

Принцип обґрунтованості рішення суб'єкта владних повноважень має на увазі, що рішенням повинне бути прийнято з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії), на оцінці усіх фактів та обставин, що мають значення.

У випадку прийняття оскаржуваного Рішення, міською радою не було належним чином досліджено питання регулювання використання тварин у цирковій діяльності.

Враховуючи вищевикладене у сукупності, приходимо до висновку, що жодним чинним нормативно-правовим актом не передбачено право органів місцевого самоврядування приймати рішення, що забороняють або обмежують право суб'єктів господарювання використовувати у своїй діяльності тварин, відтак оскаржуване Рішення було прийнято міською радою за межами наданих органу місцевого самоврядування повноваженнями.

3. *Порушення основоположних засад законодавства*

3.1. Закон України «Про культуру» встановлює ключові правові засади не лише для організації та діяльності цирків, а й покладає певні обов'язки для органів місцевого самоврядування щодо формування та здійснення державної політики у сфері культури. Зокрема, наголошується на необхідності створення єдиного культурного простору України та збереження цілісності культури (ст.ст. 13, 16 Закону).

Під час прийняття оскаржуваного Рішення не було враховано особливостей, що визначені Законом «Про культуру» та іншими актами законодавства.

Статтею 6 Господарського кодексу України встановлені загальні принципи господарювання, одним з яких є заборона незаконного втручання органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарські відносини.

Відповідно до ст. 20 Господарського кодексу України держава забезпечує захист прав і законних інтересів суб'єктів господарювання. Кожний суб'єкт господарювання має право на захист своїх прав і законних інтересів. Права та законні інтереси суб'єктів господарювання захищаються шляхом визнання повністю або частково недійсними актів органів місцевого самоврядування, що суперечать законодавству, ущемлюють права та законні інтереси суб'єкта господарювання або споживачів.

Частиною 2 статті 23 Господарського кодексу України встановлена заборона щодо незаконного втручання органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб у господарську діяльність суб'єктів господарювання. Не допускається видання правових актів органів місцевого самоврядування, якими встановлюються не передбачені законом обмеження щодо обігу окремих видів товарів (послуг) на території відповідних адміністративно-територіальних одиниць.

3.2. Згідно зі ст. 43 Господарського кодексу України підприємці мають право без обмежень самостійно здійснювати будь-яку підприємницьку діяльність, яку не заборонено законом.

Виходячи з правового аналізу вказаних норм та рішень суду касаційної інстанції, слід дійти висновку, що законодавство України не надає органам місцевого самоврядування повноваження щодо встановлення заборони на здійснення передбачено чинним законодавством господарської діяльності (КВЕД 90.01) у формі пересувних цирків, яким організовуються циркові номери із залученням тварин.

Загальними гарантіями прав підприємців, як передбачено ст. 47 Господарського кодексу України, є державна гарантія рівних прав та рівних можливостей, незалежно від обраних ними організаційних форм підприємницької діяльності.

Водночас, Рішення, що оскаржується, встановлює той правовий режим під час дії якого не забезпечується дотримання основоположних засад в сфері господарювання, що призводить до порушення ключових принципів господарської діяльності, встановленої актами законодавства.

4. Законодавче регулювання використання тварин у цирковій діяльності

4.1. Важливо підкреслити, що питання використання тварин у видовищних заходах є врегульованим в законодавстві України. Утримання та поводження з тваринами здійснюється відповідно до Закону України «Про культуру», Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» та Правил використання тварин у видовищних заходах, затверджених наказом Міністерства аграрної політики України від 13.10.2010 р. № 643.

Пунктом 3.1. Правил використання тварин у видовищних закладах передбачено, що утримання крупних диких тварин допускається лише в спеціалізованих закладах (зоопарк, цирк тощо). Утримання диких тварин у неволі допускається за наявності дозволу, що видається центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища.

4.2. 16.09.2016 листом № 32152/Ф-21161/8.2.0 Міністерством юстиції України було повідомлено, що: «*частиною третьою статті 9 Закону України «Про культуру» визначено, що в Україні гарантується можливість утворення різних за формою власності та видами діяльності у сфері культури закладів культури, зокрема, цирків.*

... основними нормативно-правовими актами, які регулюють відносини, що виникають у зв'язку з утримання тварин та поводженням із ними фізичних та юридичних осіб, є Закони України «Про тваринний світ», «Про захист тварин від жорстокого поводження», «Про ветеринарну медицину».

Отже, згідно з частинами першою та третьою статті 8 Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження» утримання диких тварин у неволі допускається, якщо створені умови, що відповідають їх біологічним, видовим та

індивідуальним особливостям. Утримання диких тварин у неволі допускається за наявності дозволу, що видається центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища.»

Міністерство юстиції України було підкреслено, що діяльність цирків є одним із видів культурних благ, забезпечення функціонування яких гарантується державою з метою розвитку національної культури в цілому (ст. 1, 9, 17, 23 Закону «Про культуру»). Також було наголошено на тому, що правовий режим використання тварин детально врегульований актами діючого законодавства та створенні компетентні органи, на яких покладені обов'язки зі здійснення контролю за утриманням тварин.

4.3. Відповідно до листа Міністерства культури України № 1446/7-1/53-17 від 29.08.2017 «законодавством України дозволяється використання тварин під час проведення циркових вистав, як в пересувних циркових колективах, так і в стаціонарних цирках, за умови дотримання Закону України «Про захист тварин від жорстокого поводження», «Правил використання тварин у видовищних заходах, затверджених наказом Міністерства аграрної політики України від 13.10.2010 № 643, зареєстрованих в Міністерстві юстиції України 22 грудня 2010 р. за № 1313/18608 та на підставі дозволів, що видаються центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища».

Компетентними державними органами було наголошено на тому, що чинне українське законодавство встановлює чіткі правила утримання та використання тварин, неухильно дотримуючись яких суб'єкт господарювання перебуває в правовому режимі, врегульованому нормативно-правовими актами, а відтак законодавство не передбачає можливість забороняти чи обмежувати діяльність такого суб'єкта.

5. Судова практика розгляду щодо аналогічних справ

5.1. 13.07.2016 виконавчим комітетом Львівської міської ради прийнято рішення № 556 «Про заборону пересувних цирків» яким забороняється розміщення пересувних та інших мобільних цирків на території міста Львів.

Постановою Львівського апеляційного адміністративного суду у справі № 461/6664/16-а від 17.10.2017, рішення виконавчого комітету Львівської міської ради № 556 «Про заборону пересувних цирків» від 13.07.2016 визнано протиправним та скасовано у зв'язку з тим, що виконавчий комітет Львівської міської ради не був наділений повноваженнями щодо прийняття спірного рішення, не мав для прийняття такого рішення законних підстав, та діяв не у спосіб, що передбачений Законами України.

5.2. 01.12.2016 Луцькою міською радою прийнято рішення № 15/29 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин», відповідно до якого заборонено розміщення та виступи на території міста Луцька пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин.

Постановою Луцького міськрайонного суду Волинської області у справі № 161/6060/17 від 21.06.2017, залишеною без змін ухвалою Львівського апеляційного адміністративного суду від 11.12.2017, визнано протиправним та скасовано рішення Луцької міської ради від 01 грудня 2016 року № 15/29 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин» у зв'язку з тим, що Луцька міська рада не була наділена повноваженнями щодо прийняття спірного рішення, не мала для прийняття такого рішення законних підстав, та діяла не у спосіб, що передбачений Законами України.

Рішення Львівського апеляційного адміністративного суду у справах № 161/6060/17 та № 461/6664/16-а не оскаржувались та є чинними з моменту їх прийняття.

Таким чином, судом апеляційної інстанції було визнано, що у органів місцевого самоврядування відсутні повноваження на прийняття рішень, якими забороняється діяльність пересувних цирків, якими використовуються тварини, а відтак такі рішення є протиправними та такими, що підлягають скасуванню.

6. Інші обставини, що мають значення для справи

6.1. У 2005 році Європейський парламент прийняв резолюцію, якою визнає стаціонарні та пересувні цирки частиною європейської культурної спадщини та закликає держав-членів ЄС вживати дії для подальшого визнання цирку невід'ємним елементом культурного надбання.

12.11.2016 «Петицією про попередження знищення класичних цирків на території України» Асоціація Європейських Цирків висловила занепокоєність щодо ситуації, що склалась навколо циркового мистецтва в Україні, зазначивши, що «класичний цирк складається з трьох основних елементів: акробатика, комедія та вистава з дресированими тваринами». Враховуюче зазначене, занепокоєння у Асоціації викликають рішення, що були прийняті місцевими органами влади в Україні і які ставлять під питання існування традиційної форми цирку, тобто цирку з тваринами.

6.2. Наказом Міністерства культури України від 18.05.2017 року № 436 «Про затвердження пріоритетних напрямів діяльності Міністерства культури України щодо розвитку циркової справи в Україні» було визначено мету та стратегії розвитку циркової справи в Україні.

Визначено, що метою подальшого розвитку циркової справи в Україні є створення умов для ефективного функціонування в Україні циркової справи, забезпечення розвитку національного циркового мистецтва та посилення його конкурентоздатності.

Для досягнення поставленої мети необхідне вирішення таких завдань:

....
- вжиття заходів стосовно збереження в українському цирковому мистецтві номерів з тваринами як одного з основних жанрів, що базується на ненасильницьких принципах дресури, створення для цих тварин належних умов для утримання, годівлі, використання та транспортування, що відповідають їх біологічним та фізіологічним потребам, а також системи контролю за дотриманням їх прав;

....
Тобто, як європейською, так і українською цирковою практикою визнається, що номери з тваринами є одним з основоположних видів циркового мистецтва. Введення необґрунтованої заборони на діяльність пересувних цирків, що використовують у своїй діяльності тварин, фактично призводить до тиску на циркове мистецтво та загрожує його знищенню в Україні.

7. Відомості про застосування оскаржуваного нормативно-правового акта до позивача або належність позивача до суб'єктів правовідносин, у яких застосовується або буде застосовано цей акт

7.1. ПП «Продюсерський центр «Гастролі в Україні» здійснює свою господарську діяльність з 2004 року. Основний предмет діяльності підприємства полягає в організації театральної та концертної діяльності. Велика частина послуг, що надається позивачем, безпосередньо пов'язана з забезпеченням проведення виступів пересувних та мобільних цирків по всій території України. В своїй діяльності підприємство завжди неухильно виконує вимоги чинного законодавства України, що стосуються, зокрема, циркової діяльності, які є детально врегульованими на законодавчому рівні.

Відповідно до статуту ПП «Продюсерський центр «Гастролі в Україні» метою та предметом діяльності підприємства, зокрема є:

- сприяння розвитку, збереженню традицій та популяризації національного циркового та естрадного мистецтва в Україні. Ознайомлення з кращими зразками цього мистецтва зарубіжних країн;
- організація та проведення гастролей артистів цирку та естради в Україні та за її межами на сценічних майданчиках (в клубах, будинках культури, в приміщеннях актових залів та ресторанів, в палацах спорту, в театрах, на стадіонах, в парках, стаціонарних цирках, цирках-шапіто тощо);
- підготовка оригінальних атракціонів і номерів естрадного та циркового мистецтва;
- проведення естрадних та циркових масових культурних заходів, новорічних вистав, театральних-концертних вечорів, театралізованих спортивних заходів, звітів, оглядів, конкурсів, презентацій, фестивалів тощо;
- організація виробництва циркової апаратури, реквізиту, костюмів, бутафорії, рекламної, друкованої та сувенірної продукції;
- обмін артистами із зарубіжними творчими колективами, окремими виконавцями;
- перевезення артистів, реквізиту і вантажів автомобільним транспортом Підприємства по внутрішніх та міжнародних маршрутах згідно з укладеними договорами.

Відповідно до зазначеного, основним напрямом роботи ПП «Продюсерський центр «Гастроли в Україні» є господарська діяльність, пов'язана з цирковим мистецтвом загалом та пересувними цирками (шапіто) зокрема.

7.2. Відповідно до ч. 4 ст. 78 КАС України, обставини, встановлені рішенням суду у господарській, цивільній або адміністративній справі, що набрало законної сили, не доказуються при розгляді іншої справи, у якій беруть участь ті самі особи або особа, стосовно якої встановлено ці обставини, якщо інше не встановлено законом.

У постанові Луцького міськрайонного суду Волинської області від 21.06.2017 у справі № 161/6060/7 за адміністративним позовом Приватного підприємства «Продюсерський центр «Гастроли в Україні» до Луцької міської ради про скасування рішення № 15/29 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин» судом було визначено, що: *«оскаржене рішення відповідача стосується сфери культури, а отже позивач, як суб'єкт господарської діяльності, що забезпечує проведення виступів пересувних та мобільних цирків на території України, має право на оскарження зазначеного рішення як суб'єкт правовідносин, у яких буде застосовано рішення Луцької міської ради № 15/29.»*

Ухвалою Львівського апеляційного адміністративного суду від 11.12.2017 постанова суду була залишена без змін.

Аналогічні висновки були зроблені і Львівським апеляційним адміністративним судом. Вирішуючи справу № 461/6664/16-а за позовом Приватного підприємства «Продюсерський центр «Гастроли в Україні» до Виконавчого комітету Львівської міської ради про скасування рішення Виконавчого комітету Львівської міської ради № 556 «Про заборону пересувних цирків» судом було зазначено, що: *«апеляційний суд вважає помилковим висновок суду першої інстанції про те, що рішення Виконавчого комітету Львівської міської ради від 13.07.2016 № 556 «Про заборону пересувних цирків» не містить ознак, що вказують на порушення прав та інтересів самого приватного підприємства «Продюсерський центр «Гастроли в Україні».*

Так, відповідно до Статуту приватного підприємства «Продюсерський центр «Гастроли в Україні» предметом діяльності підприємства за кодами КВЕД є театральна та концертна діяльність, яка включає діяльність груп, цирків або труп, оркестрів та ансамблів і проведення вказаної діяльності позивачем підтверджується договорами та відповідними дозволами.»

Тобто, факт здійснення позивачем діяльності у сфері організації та проведення гастролей пересувних цирків є преюдиційним та не потребує доказування.

Додатково факт здійснення позивачем організації гастролей пересувних цирків на території України підтверджується доданими до позовної заяви витягами з договорів.

З аналізу вищенаведеної інформації вбачається, що позивачем регулярно здійснюється організація гастролей пересувних цирків, а відтак заборона на розміщення пересувних цирків на території міста Ірпінь обмежує його права на здійснення законної господарської діяльності.

8. Відомості про вжиття заходів досудового врегулювання спору

Обов'язковий досудовий порядок урегулювання спору – не встановлений.

9. Відомості про вжиття заходів забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви, якщо такі здійснювалися

Заходи забезпечення доказів або позову до подання позовної заяви – не проводилися.

10. Письмове підтвердження позивача про те, що ним не подано іншого позову (позовів) до цього самого відповідача з тим самим предметом та з тих самих підстав

Підписанням цієї позовної заяви представник позивача підтверджує, що ПП «Продюсерський центр «Гастролі в Україні» не подано іншого позову (позовів) до Ірпінської міської ради з тим самим предметом та з тих самих підстав.

11. Правові засади оскарження рішень органів місцевого самоврядування

11.1. Відповідно до ч. 1 ст. 5 КАС України кожна особа має право в порядку, встановленому цим Кодексом, звернутися до адміністративного суду, якщо вважає, що рішенням, дією чи бездіяльністю суб'єкта владних повноважень порушені її права, свободи або законні інтереси, і просити про їх захист шляхом:

...

1) визнання протиправним та нечинним нормативно-правового акта чи окремих його положень;

...

Статтею 19 КАС України передбачено, що юрисдикція адміністративних судів поширюється на справи у публічно-правових спорах фізичних чи юридичних осіб із суб'єктом владних повноважень щодо оскарження його рішень (нормативно-правових актів чи індивідуальних актів), дій чи бездіяльності, крім випадків, коли для розгляду таких спорів законом встановлено інший порядок судового провадження;

Відповідно до ч. 2 ст. 2 КАС України, у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони:

1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України;

2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано;

3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії);

4) безсторонньо (неупереджено);

5) добросовісно;

6) розсудливо;

7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації;

8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія);

9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення;

10) своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Враховуючи, що рішення Ірпінської міської ради № 2121-32-VII від 27.04.2017 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин» прийнято органом місцевого самоврядування за межами наданих йому повноважень, керуючись ст. ст. 2, 3, 7, 9, 11, 16, 19, 122, 159-161 КАС України, ч. 10 ст. 59 Закону України «Про місцеве самоврядування у Україні»,

ПРОСИМО:

1. Визнати протиправним та нечинним рішення Ірпінської міської ради № 2121-32-VII від 27.04.2017 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин».
2. Судові витрати покласти на відповідача.

Перелік документів та інших доказів, що додаються до заяви:

1. Документа про сплату судового збору (оригінал для суду та копія для відповідача)
2. Копія рішення Ірпінської міської ради № 2121-32-VII від 27.04.2017 «Про заборону пересувних цирків, які використовують у своїй діяльності тварин»
3. Роздруківка інформації, розміщеної у соціальній мережі Facebook
4. Копія адвокатського запиту від 08.06.2018
5. Копія листа Ірпінської міської ради № 01-18/1915 від 23.06.2018
6. Копія витягу з протоколу тридцять другого пленарного засідання сесії Ірпінської міської ради від 27.04.2017
7. Копія конверту
8. Копія листа Міністерства юстиції України № 32152/Ф-21161/8.2.0 від 16.09.2016.
9. Копія листа Міністерства культури України № 1446/7-1/53-17 від 29.08.2017
10. Копія рішення виконавчого комітету Львівської міської ради № 556 від 13.07.2016
11. Копія постанови Львівського апеляційного адміністративного суду у справі № 461/6664/16-а від 17.10.2017
12. Копія рішення Луцької міської ради № 15/29 від 01.12.2016
13. Копія постанови Луцького міськрайонного суду Волинської області у справі № 161/6060/17 від 21.06.2017
14. Роздруківка ухвали Львівського апеляційного адміністративного суду у справі № 161/6060/17 від 11.12.2017
15. Копія «Петиції про попередження знищення класичних цирків на території України» від 12.11.2016 з перекладом
16. Копія статуту ПП «Продюсерський центр «Гастролі в Україні»
17. Витяг з договору № 25-09/01 від 25.09.2017
18. Копія додатку № 1 до договору № 26/09/2016 від 26.09.2016
19. Довіреність на представництво інтересів позивача (оригінал для суду та копія для відповідача)
20. Копія позовної заяви та доданих до неї документів для відповідача

Оригінали письмових доказів, копії яких додані до позовної заяви, наявні у позивача.

З повагою та вдячністю,
представник позивача
Покотило М.Б.

